

matematik, fysik, kemi og tysk. Regionerne forventer dog en vis lettelse i flaskehalsituationen inden for det offentlige område. Inden for social- og sundhedsassistentområdet er situationen blevet mærkbart forbedret, og der ses også en vis forbedring blandt sygeplejersker og på lægeområdet.

AF's rolle er at forebygge og understøtte beskæftigelsen. Det sker bl.a. gennem AF-regionernes overvågning af arbejdsmarkedet samt gennem en meget målrettet formidling, aktive- ring og uddannelsesindsats for de ledige på de områder, hvor der er risiko for flaskehalse. I de regionale arbejdsmarkedsråds kvartalsvise flaskehalsreddegørelser foretages der en løbende vurdering af, hvordan den samlede situation ser ud, herunder også den indsats, som sker inden for de områder, som jeg nu har været inde på, og som i øvrigt ikke hører ind under det, man kan kalde AF's traditionelle område.

AF's formidling forudsætter et godt samarbejde mellem AF og virksomhederne, herunder at arbejdsgiverne i tilfælde af arbejdskraftmangel faktisk henvender sig til AF så tidligt som muligt. Selv om dette samarbejde fungerer godt de fleste steder, kan vi stadig gøre mere for at styrke samarbejdet. AF har i dag en markedsandel af jobomsætningen på arbejdsmarkedet på ca. 20 pct. Hvis AF skal have fingeren på pulsen i forhold til jobomsætning på centrale dele af arbejdsmarkedet fremover, herunder også de nye jobmarkeder i vækst bl.a. inden for servicesektoren, mener jeg faktisk, at AF skal styrke og udvikle sin formidlingsindsats.

Derfor har jeg taget en lang række initiativer for netop at styrke AF's ordinære formidling gennem en stærkere dialog med både de offentlige og de private virksomheder, og jeg har også bedt et konsulentfirma om at se på AF. Men det er faktisk sådan, at der ikke er de lange og faste traditioner for, at offentlige arbejdsgivere i samme udstrækning som private benytter sig af AF som rekrutteringskanaler.

Det hænger givetvis sammen med, at offentlige stillinger skal slås op, skal annonceres. Derudover foretages formidlingen af sygeplejersker også af sygeplejerskernes egen arbejdsløsheds-kasse, som jo altså ikke er en del af AF's område.

Vi har også kunnet konstatere, at der er visse geografiske forskelle i ledighedsprocenterne på det offentlige område. Det gælder bl.a. lærere og pædagoger, og der er derfor noget, der tyder på, at der ikke er en tilstrækkelig geografisk

mobilitet blandt disse grupper. Og som forespørgeren og Folketinget i øvrigt ved, er der jo fremsat lovforslag fra regeringens side netop med henblik på en større fleksibilitet og en større mobilitet på arbejdsmarkedet og også en udvidelse af det effektive arbejdsudbud.

Jeg skal ikke her komme ind på en meget detaljeret beskrivelse af de initiativer, som AF tager på det offentlige område, men jeg vil godt nævne et par stykker. Uddannelses- og opkvalificeringsforløb organiseres, målrettes meget imod de jobåbninger, der er på arbejdsmarkedet, og her har vi projekter, der drejer sig om forberedende kurser for f.eks. social- og sundhedsassistenter, og der er flere uddannelsesinitiativer og opkvalificeringskurser for socialrådgivere, pædagoger og lægesekretærer.

Et af de mest succesrige arbejdsmarkedspolitiske redskaber er jobrotation, og fra 1993 og indtil dette øjeblik er der ca. 100.000 personer, der har deltaget i jobrotationsprojekter. En fjerdedel af jobrotationerne er foregået inden for det offentlige område, altså inden for social- og sundhedsområdet.

Derudover indgår der selvfølgelig også i denne vejledning dette meget præcist at vejlede de ledige til at blive motiverede igennem forbedringskurser til social- og sundhedshjælperuddannelserne, selvfølgelig i samarbejde mellem AF, amterne og kommunerne.

Et sidste eksempel, jeg vil nævne, er, at puljejobordningen også har vist sig at være et ganske godt uddannelsespolitisk instrument, når det drejer sig om at uddanne ledige til social- og sundhedshjælperområdet, og puljejob og jobtræning har i øvrigt også en meritgivende funktion i forhold til social- og sundhedshjælperuddannelserne.

Endelig skal jeg nævne, at AF har iværksat en række uddannelsesinitiativer og opkvalificeringskurser for socialrådgivere, pædagoger og lægesekretærer, men jeg vil godt afslutningsvis slå fast, at AF ikke har mulighed for gennem arbejdsmarkedspolitikken at løse de mangelproblemer, der måtte opstå inden for det offentlige område. Det henhører under min kollega undervisningsministeren og i øvrigt som den samlede regerings prioritering, så det skal jeg ikke komme ind på.

Men det er klart, at AF kan yde sit bidrag i forhold til at få folk til at flytte sig fra et område over til et andet, hvor der er brug for dem, og som sagt har vi både puljejobordning som meritgivende i forhold til social- og sundheds-